

Spordimuuseumi näituse „Kuumenev finišijoon. Sport muutub keskkonnas“ teostuses oli keskkondlik ja jätkusuutlik lähenemine sisuline ning praktiline läbiv põhimõte: näitus ei räägi kestlikkusest üksnes tekstides ja eksponaatides, vaid järgib sama loogikat ka oma materiaalses vormis.

Näituse loomisel loobusime tavapärastest ühekordsetest vinüülkleebistest ning planeerisime kujundused nii, et võimalikult suur osa elementidest oleks olemasolev, taaskasutatav ja hiljem demonteeritav. Infokandjatena kasutasime loodusõbralikke Re-board tahvlite lahendusi ning piirasime uute materjalide ja toodete soetamist. Ruumide värvimisel kasutasime keskkonnasõbralikke värve. Installatsioonide ehitamiseks kasutasime vanade euroaluste puitu ning võtsime uuesti kasutusse varasemate näituste esitlustehnika. Ruumilise identiteedi ja sisustuse loomisel andsime uue elu ka Tartu Maratoni vanadele meenetele ja laojääkidele – need said materjaliks nii installatsioonidele kui ruumikujunduse detailidele. Kestliku mõtteviisi tugevdamiseks kaasasime ka Tartu Raatuse Kooli õpilased, kes lõid laojääkidest skulptuure ja installatsioone, näidates, et väärtus võib sündida olemasolevast.

Näitust luues oli meie fookus jääkide vähendamisel ja nutikal teostusel. Selle asemel et osta uut, kasutasime taaskasutatud puitu, olemasolevat tehnikat ja laojääke ning lõime demonteeritavaid lahendusi. Juhindusime põhimõttest „ära tekita uut, kui saad ümber kasutada“ – nii sündis iga tootmisotsus läbi olemasolevate ressursside hindamise.

Tulemuseks on näitus, kus keskkonnasäästlikud valikud on külastajale nähtavad ja tajutavad – materjalide taaskasutus ja valik on osa loo jutustamisest. Kui näituse sõnum ja selle füüsiline vorm käivad käsikäes, muutub teema külastaja jaoks usutavaks. Nii ei jää kestlikkus vaid tühjaks sõnaks, vaid külastaja näeb oma silmaga, et see on osa näitusest.